

RØSTEN
an i misjonens
g av en redak-
er 1. og 15. i
G. Iversen.
lelser til både
n sendes un-
dende til opp-
er må være
r før kvarta-

MISJONS-RØSTEN

Løssalg 15 ore.

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

nummer 9.

1. juni 1940.

12. årgang.

Hilsen fra China.

Hilsen fra China.

Kjære misjonsvenner!

«Han gjorde havet til tørt land, gjennom strømmen gikk de til fots; der gledet vi oss i Ham.» (Sal, 66, 6).

«Gjennom strømmen gikk de til fots.» Det hvor de ellers ikke kunne vente annet enn engstelse og vanskeligheter, der utrakte Herren sin allmacts hånd og lot sine barn gå igjen-
gjennom til fots. Havet hadde veket på Guds allmacts ord og det var bare for Israels barn å gå over på den andre side. Hvorfor gjorde han det slik? Jo for at både hans barn og egypterne skulle få se Guds allmakt, hans barn fikk se den omsorg han hadde for dem og egypterne. Hans allmakt for om mulig å vende deres hjerter til ham. Der ved dette, for menneskene så overkommelige sted, der gledet vi oss i ham. Pris skje Gud! Og kan ikke noen hver av oss si det samme. Den gang, og den gang. Jo, så mange ganger at vi ikke kan telle dem, kan vi utbryte og si: «Vi kom i ild og i vann, men du førte oss ut til veder-
vegelse.» (vers 12). «Når du går gjennom vann, så er jeg med deg, og gjennom elver, så skal de ikke over-
skyll deg; når du går gjennom ild, skal du ikke svies, og luen skal ikke brenne deg;» (Esaias 43, 2). De tre menn i ildovnen fikk erfare at Gud var der, deres hår ble ikke svidd. Nei, bare de bånd som de var bundet med ble avsvidd; og de kom ut av ilden, uskadd, og priset Herren som de hadde satt sin lid til. Ilden drepte de tre menn som førte Sadrak, Mesak, og Abed-Nego dit opp, og kongen fikk se at en lik som en gudesønn gikk sammen med dem inne i ildovnen, og han måtte rope: «I høyeste Guds tjener, kom hit ut.» Der fikk de gle-

de seg i ham, som befriet dem fra kongens makt og hat. Gud bøyer kongers hjerter som vannbekker.» Da måtte også Nebukadnesar love Sadraks, Mesaks og Abed-Negos Gud, og befalte at ingen måtte forse seg imot denne mektige Gud; for det er ingen annen enn Gud som makter å frelse slik. Disse tre troeshelter ble opphøyet til ære og verdighet. Ja, slik gjør den Gud som vi tilbeder idag. Han fører igjennom ild og vann ut til vederkvegelse. Der på øen Patmos fikk Johannes underbare åpenbaringer om ting som skulle skje. Alene, forlatt og ikke sikker på hvordan det ville gå med seg, kunne han oppleve denne underbare tid med Jesus. Når du og jeg blir ført til øya Patmos i våre liv, husk på at det er fordi Jesus vil åpenbare seg på nytt for oss, og når du kommer til det Røde hav og ingen utvei har vil han føre deg igjen-
nom for at du skal prise hans navn. «Herren gjør Akors dal (ulykkens dal) til en håpets dør,» og der ved hans nåde og kraft skal vi takke ham for alle hans velgjerninger mot oss. (Hoseas 2, 15).

Søster Gunhild Gundersen som står fremdeles på vår misjonsstasjon i Yutzeshien, skriver at de har hatt to stevner. Et tre dagers stevne i februar, det er det Kinesiske Nyt År og tre dagers møte i mars. Broder Leander var tilstede på disse møter og det ble til stor velsignelse. Lokalet er for lite til å rømme alle som kommer til stevne, så de skulle utvide det så det ble plass til flere. Søster Gundersen tenker å gjøre lokalet mye større. Det ble talt om å ta opp en kollekt på søndag og det ble de kristne gjerne med på. Det kom inn 136 dollar til dette velsignede foretagende. Ja, Gud er i sannhet god. Søsteren priser Herren og skriver:

Gud han legger sin velsignelse til så jeg har sett mange sjeler søke Herren i dette siste året.» På stevnet i febr. var det, med barn, samlet 200. Det er arbeidstid i Kina nå. Arbeidet vokser og trenger tilsyn på mange måter. Det er Gud som har satt meg her, det er jeg klar over, derfor har det gått igjennom, og han vet også hvor lenge. Han vil ha meg i Yutze.»

Hun ber at vi må stå med i bønn og at det må komme inn nok til å gjøre lokalet større. Vi forstår at det er den siste arbeidstid vi har nå. Jesus kommer snart. Måtte han finne oss våkne. Ja, venner som leser dette brev: Bed for Guds saks fremme, og søster Gundersen som så trofast har stått der ute, alene utlending, på stasjonen og virker som for Herren. Gud har underbart stått henne bi hittil, og det vil han fortsette å gjøre. Priset være Jesus!

Så vil vi alle få sende vennene en hjertevarm hilsen gjennom «Misjons-Røsten.»

Oscar og Esther Schröder.

Din bønn og Guds løfter.

Det var en liten gutt hvis mor lå på sjukehuset. Han trodde, hans mor ikke kunne være glad i ham, siden hun reiste fra ham. Så skrev han en dag til henne for å få vite sikkert om hun elsket ham; for han var så glad i sin mor. Han var ikke mer en 4 år gammel, så det var ikke å vente, at han kunne skrive, men skrive måtte han, og det ble bare streker. De andre mente, at dette var rent flaut å sende til mor. Hun forstår ikke de kruseduller, sa den eldste piken som er 6 år eldre. Jo da, påstod gutten. Og brevet ble sendt. Mor forstod brevet. Hun forstod det godt. Hun gråt da hun åpnet brevet, for hun visste at det var fra sin sønn, og det fortalte om kjærlighet til sin mor. Vi ber ofte så dårlig at andre synes det er som den

Nød dem å komme inn.

V.

Dernest kan vi nøde syndere ved å synge Sions frydefulle sanger, opphøye Jesus med vår sang og musikk. «Syng evangeliet om Jesus, for sjele kan vinnes ved sang.» Da Paulus og Silas holdt bønn og sang Guds lov-sanger, da leser vi at fangene lyttet til, og det resulterte i fangevokterens omvendelse. Sangen har en egen smeltende evne, den trenger ofte inn der hvor prekenen synes ingen makt å ha. Sangen om Lammet og Blodet drar sjelene til Jesus. Hvor ofte har det ikke hendt at de mest hårde og utilgjengelige har blitt smeltet ved sangens toner og tårene har rullet nedover de hårde kinner. Tusener av sjele er vundne ved sang. Sjelden finner sangen motstand, de fleste mennesker er glad i sang og musikk. Det er kanskje vunnet likeså mange sjele ved de kristnes sang som ved ordets prediken. Moody bemerket engang at Sankey hadde vunnet likeså mange

*lille gutts rabbel. Far i himmelen forstår deg allikevel godt. Og han hører deg. Om din bønn er aldri så fryktsom, kom med din tro eller din mangel på tro, fortell Gud om din avmakt og tvil. Skal du vente med å be til du får en sterk tro og kommer ut av dine tvil, så kommer du aldri til å be. Men når din tro møter Guds allmakt tør du håpe, at Guds løfter gjelder også deg. Og håpet vokser, til du tror dette: *Jesus er min frelser.* Da først begynner din bønn «i Jesu navn.» Da åpner seg en bønnens verden, hvor du har barnerett til å gå til far i himlen med alt som ligger deg på hjertet. *Hva som helst I ber Faderen om i mitt navn, det skal han gi eder.* «Hvasomhelst», sier Jesus. Altså uten innskrenkning enn den som ligger i navnet «i Jesu navn.» Alt får du gå til ham med. Også dine daglige byrder, og du kan være viss på, at han hjelper deg med alt det han ser er godt og tjenlig for deg. Be for dine barn og alle dine. Be for menigheten, be for dem som er i høy verdighet. Da skal din kjærlighet møte Guds kjærlighet. Da forstår Faderen deg om din bønn er aldri så ufullkommen.*

A. P.

ved sin sang som han ved sin preken. Kjære kristne: *La oss synge!* Syng om Jesus! Kan du ikke synge som en Sankey eller Aleksander, så får du synge som du kan. Enhver fugl synger med sitt nebb. Billy Bray sa at Gud likte likeså godt å høre kråkens røst som han likte nattergalens! for han hadde skapt dem begge. Det er ånden i sangen som er det avgjørende. Er du selv grepet vil du gripe andre. Du som har fått en ny sang lagt i din munn. Hvorfor synger du ikke? Å må høy dale gjenlyde av sangen til Frelserens pris.

Hørte et lite pussig eksempel på sangens virkning. Noen barn gikk langs veien og sang på en sang de hadde lært på søndagsskolen. «*Jesus vil ha alle*» o. s. v. Det lå en stakkars løffer og sov i veigrøften, han kaltes populært for «Kalle». Han synes så at de sang: «*Jesus vil ha Kalle.*» Orde- ne gikk ham til hjerte og Kalle ble frelst. Mange liknende eksempler kunne anføres.

Sangen er himmelsk, den hører himmelen til. Stundom er det som om vår sang er ekko og gjensvar av de udødelige harpespillere ved glasshavets bredder, der spiller og synger Mosé og Lammets nye sang.

«O herlige lovsang i Guds Paradis, da himlens herskerer istemmer hans pris.»

En fritenker spurte engang: *Hvor skal jeg bli kvitt de kristnes sang?»* En svarte: «*I helvede skal du bli kvitt den!*» Krast som dette svar var, så var det dog sannhet. Ingen strofe av sang lyder i de fortaptes verden, ingen musikk finnes i Gehenneas mørke seller. Nei, å nei, der er gråt og tenders gnidsel. Ingen harpe røres av salige sjeler i de usaliges fryktelige opholdsted. Å, må det ennå mere gjøre oss nidkjære for sjelers frelse. Bare de frelste kan gripe tonen, den evige, og føre den med seg over Jordans brus. De kristne synger i livet, i døden og i evigheten. O min bror og søster som Gud har skjenket denne perle, sangens gave, syng ut Herrens pris, ring den ut som klokken rundt Arons kjortel. Syng for de gamle, for de sjuke, for fangene bak fengslets grå mure. Syng i ditt arbeid, blant dine venner. Ja, overalt.

Hvilken velsignelse sangen har blitt brukt til. Den løfter sjelen på dybe vinger. Vi tenker foreksempel på sange som disse: Luthers kjempesalmene «*Vår Gud han er så fast en borg*» eller Topladys kjente og elskede sang «*Klippe, du som brast for meg*» og alle de gamle og nye, oppbyggelige og vekkende sanger. Mine brødre: Gå med sang. Sikkert skal Jerikos mure falle for den friske sang. Spurgeomtaler bemerker at det er bedre med en frisk sang som en tørr bønn. Det er en dragende makt der hvor de kristne synger om Jesus. Hvor ofte har ikke mennesker foreksempel på et friluftsmøte hørt sangens toner, de har blitt trukket under ordets hørrelse og blitt frelst. Den er de kristnes kjennetegn. Levi Petrus sa en gang noe som dette: «*Når vi ikke himlende syngende, så når vi den ikke.*»

«Den himmelske lovsang har rikere toner, mer liflig og yndefull en klang, enn all jordisk musikk, skjønt vårt hjerte seg fryder, når høye og dale gjenglyder av sang.»

O herlige lovsang i Guds Paradis, når himlens herskerer istemmer hans pris.

*

Vi kan også nøde dem ved personlig påvirkning og samtale.

Det er kanskje det allebeste og det som kommer teksten nærmest. «*Gå ut ved gjerdene og ved veiskjellene og bed så mange som I finner.*» Gå ut! — Hvem? — Du . . . Ut for å nøde dem å komme inn.» Men, sier du: *Jeg er så lite skikket til dette!* «*Gå allikevel!* — Men jeg har så liten frimodighet! — Bruk den du har, så får du mere. «*Kast ikke eders frimodighet bort, for den har en stor belønning,*» sier skriften. Men man vil vel bare le og holde nar av meg? Ja, hva så? De ga din Frelser en tornekrans, og skulle ikke også vi tåle litt hån og spot for hans navns skyld? — «*Mem det kan vel lite nytte å tale til dem, de synes hårde som flint!* Jo, det nytter, vår Gud kan bøye hjertene som vannbekke. Evangeliet er en Guds kraft til frelse for hver den som tror, og var ikke du og jeg likeså hårde som dem? Kunne vi bli frelst, så kan vel hvem som helst. «*Ja, men andre har forsøkt, men ofte med lite hell.*» Riktig, men kom ihu og legg det vel

ditt hjerte at
gitt deg som
spesiell makt
en av dine næ
Gud vil legg
hjerter du
Er ikke d
du ikke søk
Gud?
Hør, min bror
en døende v
synker i si
i redningsbå
edde? Hvem
eid for Gud?
sjelefrelser
båret de r
man kom
ed sjeler og
ikke kan nå r
Vi leser så s
el i Johannes
først fant sin
te ham til Jes
mer om Andr
om Simon Pet
talte Peter me
sjele kom til
ekte frukt a
han førte sin
brød på vann
du finne det
for Gud er
stein i vanne
fler og fler, s
ninger og in
Jesus sier:
den urettferd
når det svi
evige boliger
anbringelse.»
evighetsverd
Gå og tal
dem under
deres hals
med oss, så
Jeg vet om
bøyet sine
nødet en uf
Forestill de
Gud og for
het til den
orthodoksi
dem enkel
«Fortell
så alle
Når mø
du høst

Nord-Norge og forsømte steder.

Etter at jeg skrev i «Røsten» før jul 1939, kommer det av og til brev fra evangelister der nord. En av disse som gjerne ønsker å høre fra meg vil jeg gjerne få svare på denne måte:

Det er nok flere «heimemisjonærer» om jeg kan kalle dem så, som er vedholdende i målbevisst evangeliseringsarbeid på de forsømte steder i vårt land.

Det synes klart at evangelister på hårde felter — pionærene — som går dit hvor de tror at høstens herre har mest bruk for dem og bryter nytt land, burde ha noe i retning av hva misjonærene har, en kasserer eller utsendermenighet. De behøver Aron og Hur tjenere til praktisk hjelp. Og så de forsømte steder her sydpå behøver det.

«Før», sa en bror i Knofsgt. 6, Drammen «veltet jeg offertjenesten over på andre.» Men etter at han selv begynte å reise litt, leilighetsvis, så han mere nøktert og mere bibelsk på saken. Enhver bibelleser vet jo at den praktiske siden er like meget framhevet i apostlenes brever som troens vei.

Vi må bort fra all ensidighet. Ikke sandt? Men en makter ikke alt hva en kunne ønske. Ved Guds nåde har jeg fått sendt noen «10 og 50-lapper» nordover, men det behøves nok flere slike kasserere.

Da jeg er av dem som tror på et helt evangelium vil jeg gjøre en liten redegjørelse for hva jeg kan være med å støtte angående bibelsk evangeliseringsarbeid. (Det er nemlig ved en spesiell ledelse jeg nå hjelper til som kasserer for de evangelister i Nord-Norge som skriver i «Misjons-Røsten»).

Først vil jeg gjerne si at vi takker Gud for alle som forkynner frelsen i Jesus Kristus. Apostelen Paulus gikk jo veldig langt i den retning. Han gledet seg endog over dem som forkynte Kristus av mindre gode beveggrunner. Det varmer mitt hjerte når jeg ser at dere får be med syndbetyngede sjeler av og til. Må da også vekkelsen få fortsette og fårene ledes inn på de bibelske gressanger, fram i bibelens spor.

Det er så innspirerende å se verdensvekkelsens begynnelse ifølge

Joh. evangeliums første kapitel og fortsettelsen som vi ser angående den nytestamentlige frelse og menighetsliv i Ap.g., vår eldste kirkehistorie. Må vi bli riktig disippelsinnede «Samarita-kristne» og «Berøp-kristne» og vokse fram mot ukristendommens erfaringer og «gode orden.» «Etter ordets ledelse.» blir jo mer og mer innstillingen blant 1907 vekkelsens folk nå.

Personlig er jeg enig med misjonær Rudolph i «Korsets Seier» ifjor, at alle de åndsdøpte burde kunne samarbeide mer.

De aller beste hilsener fra en som selv har forsøkt noe på de forsømte, hårde felter og ved Guds nåde fått erfare at Gud virker med og stadfester ordet med de medfølgende tegn.

M. G.

Hilsen til broder Blegeberg.

Fred og seier for Guds rike.

Hjertelig takk for «Misjons-Røsten» som kommer som en frisk bris fra de mange land hvor det er kristusgrepne vitner.

Leste at broder Blegeberg har måttet slutte som kommisjonær fordi han blir svak, og jeg undret meg på om noen gir ham en velfortjent oppmuntning for hans trofaste og vennlige ferd i tjenesten for Jesus, som han alltid opphøyet med glede.

Jeg vil bringe min hjerteligste takk til broder Blegeberg som var eldste i den frie forsamling i Hausmannsgaten, Oslo, hvor jeg ble døpt.

Det er få slike faste og trofaste brødre som har vært med i de frie venners arbeid i Oslo.

Gud velsigne ham. Det er lønn for hans arbeid i Herren.

En søster i Herren.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFÉEN

(Trygve Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød.

ditt hjerte at det er sjeler som Gud gitt deg som gave og som du har spesiell makt over. Det kan være en av dine nærmeste kanskje, noen Gud vil legge på ditt hjerte og til din hjerter du har nøkelen som passer. Er ikke det en alvorlig tanke? du ikke søke å vinne disse sjeler Gud?

Hør, min bror og søster: — Skriket en døende verden i nød, en slekt som synker i sine synder. Hvem vil i redningsbåten og være med å redde? Hvem vil gjøre personlig arbeid for Gud? Vil du? — Det personlige sjelefrelsende arbeid er det som har båret de rikeste frukter, derved kan man komme i direkte berøring med sjeler og kan nå dem som mange ikke kan nå med preken eller sang. Vi leser så skjønt i det første kapittel i Johannes evangelium at Andreas først fant sin bror Simon og han førte ham til Jesus. Vi leser ikke stort mer om Andreas, men derimot meget om Simon Peter. På pinsefestens dag talte Peter med den følge at tre tusen sjeler kom til Gud. Det var en indirekte frukt av Andreas gjerning da han førte sin bror til Jesus. Kast ditt brød på vannet, og i tidens løp skal du finne det igjen. A vinne en sjel for Gud er som når man kaster en stein i vannet, det danner seg ringer, fler og fler, som sprer seg ut i alle retninger og ingen vet hvor de stanser. Jesus sier: «Gjør eder venner med den urettferdige mammon, for at de når det svikter, kan ta imot eder i de evige boliger.» Her er en fin «kapitalanbringelse.» Omsett dine penger i evighetsverdier.

*

Gå og tal personlig med dem, *nød dem under tårer.* Legg din arm om deres hals og si til dem: «Kom, gå med oss, så vil vi gjøre vel imot deg.» Jeg vet om en nidkjær broder der løydet sine kne midt på landeveien og løydet en ufrelst om å komme til Gud. Forestill dem alvorret ved å leve uten Gud og fortell dem om Kristi kjærlighet til dem. Prek ikke for meget ortodoksi og religion, men fortell dem enkelt om Jesus.

Fortell hvorfor Frelseren døde, så alle ditt budskap forstår. Når møien er endt og du hviler, du høster hva selv her du sår.

Axel Nilssen.

Fremmed ild - Rene lepper.

(Bare til sannhetssøkende).

Jeg forsøker å gjøre som en større forretning i Oslo anbefaler sine kunder: «Hva du synes om si det til andre og hva du ikke synes om si det til oss.» Skal her forsøke å peke litt på fremmede ild og rene lepper.

Jesus sa: «Ild er jeg kommet for å kaste på jorden. Hvor gjerne jeg ville den alt var tentd.» Guds kjærlighetsild i våre hjerter, ved den Hellig And.

Å hvor vi trenger å be den gamle bønn: «Vekk meg av all sløvhets dvale,» og — «Kom lue fra Guds kjærlighet og visdom fra det høye.» Når du blir bønnhørt etter denne bønn, da tenker du på din neste så som på deg selv. Ond mistanke og tungers ild, baktalelse, blir motbydelig — ja som ufyselig urenlighet i hellighetens lys. (Jakobs brev).

Tillat meg å gjengi noe fra en emissærs møte. Han uttalte om karaktertrekk o. a. som gjør at den kristne ikke er lys og salt bl. a.: Noen mener at en har lov å snakke om det som er sandt. — Men vil vi gerne at andre skal snakke om våre feil og mangler? Videre fortsetter samme taler og nevner skriftens alvorlige atvarsler. En baktaler skal ikke arve Guds rike. — (Der er dem som er lagt i en fortidlig grav med baktalelsens ild, og denne ild står den ekte pinseild, Guds kærlighet hardest imot. Skriften sier: «Om din bror synder mot deg da snakk med ham i enrom, om han da ikke hører på deg, da ta med deg en eller to — om han heller ikke da hører — skal du si det til menigheten, hører han ikke på menigheten skal han aktes som en synder og en tolder — ikke som en kristen.» Så langt emissæren.

Jesus sa at vi skulle lære dem å holde alt det han har befalt oss. Ble vi mer ordets gjørere i smått og stort da ville det nok bli friskere og renere høytidsluft. Merk: Vi skal ikke engang ete sammen med en baktalende «bror». Se 1. Kor. 5, 11.

En annen emissær fikk høre et dårlig rykte om presten i den bygd hvor han virket. Resolut gikk han direkte til prestegården og fikk konstatert at der var ført falskt vitnesbyrd mot presten.

Ja om vi vandrer mer varlig ifølge Luk. 17, 3 — Rom 12, 10 og Math. 18, og blir riktig sandhetssøkende og sandhetskærlige for å verne om himanden og tenker, taler og handler mot vår neste som vi vil at andre skal gjøre mot oss, også i retning av å renses til å bære mere frukt — se da vil lyset fortære seg selv idet du lyser opp det hjørne, hvor du bor. Du vil ei bli flau og kjed om du enn blir tråknet ned, og du synger jul-, påske- og pinsesanger av et helt, sandt og oppriktig hjerte.

Må han få renses templet, få vekk rotgresset og holde nadverd med oss så vi kan prise Herren med rene lepper.

M.

Kvitteringer.

Til Signe Pedersen og Inga Johnsen misjon i Peking, China, er innkommet 1. kv. 1940:

Søster Øygemo, Brooklyn, v/ R. Engebretsen	kr. 10.00
Menigheten på «Betel», By, Ytre Relingen, v/ K. Aahodt	» 15.00
Menigheten Skotselv v/ Alfred Lie	» 15.00
Anna og Nils Lie, Skotselv	» 10.00
Hj. Johansson, Stockholm	» 52.25
En søster, Oslo	» 28.00
Menigheten på «Betel», Nøtterøy, v/ M. Kjølner	» 34.00
K. E. Lofthus, Torp, Halingdal,	» 30.00
B. Hansen, Lillestrøm,	» 15.00
Ruben Berg, Rælingen	» 6.00
Menigheten Skotselv v/ Alfred Lie	» 15.00
En søster, Oslo	» 30.00

En hjertelig takk til hver enkelt bidragsyder. Gud vil velsigne og lønne dere!

Jeg må, så inntrengende som mulig be alle venner av misjonen å ta søstrene med i deres bønner, og ikke gløkke dem med midler, da de er avhengig av deres offer.

Det er hungersnød og dyrtid i China nå og søstrene har vanskelig for å oppfylle sine forpliktelser.

Med broderlig hilsen

Th. Wessel, kasserer.

Kjære misjonsvenner!

Det er en vanskelig tid for misjonsarbeidet nå. Vi må nok regne med at det blir det også en tid.

Penger til land som ikke er i krig med Tyskland kan ennå sendes, etter hva vi har fått opplyst, men til land som er i krig med Tyskland kan intet sendes.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartallets slutt.

Sydamerika og Kina er det da anledning til å sende post — også bankobrev. Hvordan kursen er vites i øyeblikket ikke.

La oss forsøke å sende våre misjonærer det nødvendige så snart som mulig.

Undersøk hos bankene og på postkontorene og de gir nødvendige opplysninger.

Vi kommer ut med et halvt nr. igjen for å oppholde forbindelsen med våre lesere. Hvis det blir anledning skal vi forsøke å komme regelmessig hver 14. dag heretter.

Da vi ikke har fått inn nevneverdig siden krigen utbrøt, forstår enhver at det ikke kan gå slik i lang tid. Vær derfor snild å send skyldig kontingent. Vi er også takknemlig for om noen kan yte et bidrag til bladets drift.

Et misjonsblad er det beste middel til å holde misjonsinteressen ved like. Forbindelsen med store deler av landet er enda ufullstendig og derfor kommer nok ikke bladet fram overalt, men nå retter det seg etter hvert.

Må vi alle bruke tiden, den stund vi har igjen, til Guds rikes framgang.

Kast på Herren hva deg tilskikker! Han skal holde deg oppe; han skal i evighet ikke la den rettferdige rokkes.

Salm. 55, 23.

Trykt i Centraltrykkeriet, Sarpsborg